

REDACȚIA
Ad. strada Aulich Nr. 1
ABONAMENTUL
într-o Austro-Ungaria:
un an 20 cor pe 1/2
10 cor; pe 1/4 de an
cor.; pe 1 luna și 2 cor.
înălții de Duminecă pe an
— 4 coroane.
Pentru România și
străinătate pe an:
40 franci.
Inscriptie nu se năpoiază

ADMINISTRAȚIA:
Arad, strada Aulich Nr. 1

INSERTIUNILE:

de un șir garmon: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
și timbru de 60 bani de
fiecare publicație.

Astăzi abonamentele căt și
insertiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Serisori nefrancate nu se
primește.

TRIBUNA POPORULUI

Chestiunea națională.

V.

Efectul acestor și altor asemenea stăruințe de la București pe lângă Raț se poate judeca din măsurile care a luat D-sa cu privire la afacerile partidului și ale „Tribunei“. Lă în reputul lui Noemvrie (1894) dl Raț scrie un coleg al seu din temniță:

„Să trimitem desmiștiere la „Dreptatea“ astăzi. Descrie declararea încă odată să se rămână originalu! Serie căteva aduri la Branște. Așa se vede că statul este pregătit.

„Lor le trebuie eu ori ce preț moderat încă le ar plăcea și mai bine ca să se formeze partid moderat. Eacă de ce: guvernul României ajută pe moderati, moșriții cu Ungurii și sunt trădători, go trădător e și guvernul din România.

„Bine ar fi și să-l putem îndupla ca prota *) să meargă la Sibiu pe Jos când adușă comitetul nou, ear' la Văt să mitem pe P.

„La Sibiu să facă ordine, să-l facă Bogdan și după ce vom primi și înțarea celor din Văt.

„Sau se telegrafă astăzi după Bogdan? Mă tem că prota nu va merge la Sibiu, ear' dacă nu va sosi aici până ane, cu greu va putea răunge pe Jos la Sibiu. Eu de 3 zile nu pot dormi să am nevoie.

„Cu toate puterile să îndemnăm pe tot să rămână la locul și postul său, încă din contră se întâmplă lucruri de valoare de lumea de noi.

„Ai văzut Panama română? De ce nu acătă ei! Pe Oncu oare de ce l-a lăsat Mangra? mie mi-se pare că nu se nevoie într'u toate cu călugărull!

„B-n om am trimis diceolo!“

Altă scrisoare, tot de pe atunci:

„Scrisoarea cără Albini e foarte bună. Iar' eu sunt de părere că cu atât nu vom jugea scopul!“

„Încă astăzi și deserii mai pe larg întreaga situație și să cerem sfatul celor din Văt. Ar fi doar' potrivit ca să telegrafăm după Bogdan **), să fie aici pe an și va sosi înțeleptul de la Văt. Trebuie să luăm măsuri potrivite cu împregiurările care ne sfătuim.

„Eu așa deduc din unele vorbe ale lor de ieri, că lor le-ar părea bine să nu le mai amestecăm, să îl lăsăm pe ei să aibă căte proti teate. Căugărul este cu leșivri și în apele liberalilor — și el își vor da totă slință să facă pe advocatul liberalilor. Prevăd încureările — prevăd că cea noastră purtată și susținută cu sătăcă sinecădere și zbulogiu se va compromite — mă tem că ar de o ruptură între membru partidului **). Toate sunt calculate și șesute de o măsă lungă — chiar și dispozițiunea care a făcut o Periețeanu din 1 Nov. încoace nu e altă decât un cleu că să ne prindă și să ne țină

*) Dr. G. Popovici, Lugoj. Red.

**) Dulă, pe care il invitase telegrafic la Seghedin, dar nu s'a dus. După ce a ieșit din temniță dl Raț, înțeiu pe Dulă l'a alungat din redacție. Red.

***) Si totuși că a ieșit din temniță, s'a spus că „reguleze“ avea (?) națională, provocând criza. Red.

legăți de ei — căci ei sunt în majoritate acolo de unde a venit dispoziția sa.

„Ai cedit, Poști Naplo? Străinătatea începe să ne fi amică ca mai înainte — acolo ar trebui să lucrea intrigantul ce scrie din București la „Tribuna“.

„Ce să facem cu Coroianu? El nu a primit și de o parte drept a avut, căci pe trajectea cu noi ca cu școlari? Te rog dacă nepoate scrie lui Badea George că măne negreșit să expediam scrisoarea și să cerem răspuns urgent.

„Eu mă tem că guvernul din România, dacă noi îl atacăm, mai mult ne va strica de către Ungurit. Doamne ce situație! Cine să ocupe locul Protei?“

A treia:

„Ai cedit corespondența din București?“

„Ce să ne facem? Putem noi tot trimite la declarările și programe că nu ne amestecăm în afacerile celor de dincolo că vine Brote și laudă pe Sturdza, husește guvernul și „Tribuna“ le publică. Ce să facem? Sunt tare necășit!“

Mă opresc aci cu citațiunile. Fiecare poate să cunoască din cuprinsul acestor notițe ale dlui Raț preocupările sale constante. Președintele comitetului național nu și frâmentă gândurile cu politica guvernului unguresc, nici cu poziția săgăduitoare a comitetului și a partidului național, nici cu deprimarea de care era cuprinsă întreaga Românie; toate îngrijorările sale se concentrău asupra unui punct: Guvernul român să nu fie atins, căci „ne va strica mai mult de către Ungurit!“ Pe totuși și toate le analizează dacă sunt sau nu sunt în apele liberalilor: în calugarul (dl Mangra) vede pe advocatul „liberalilor“, la Ligă simte „cleiu“-l „liberalilor“, în „Tribuna“ nu găsește de către laude pentru „liberal“ și hula pentru guvernul român. Dl Raț vede, simță și găsia pe totuși oamenii preocupăți și de ceea ce nu există. „Tribuna“ ca organ al partidului național-român, sigur n'avea chiemarea a combate guvernul român, ori din care partid ar fi eșit, precum n'avea nici chiemarea a' sustinție. Este un principiu sănătos al politiciei naționale, care impune organelor noastre de presă aceasta atitudine. Dar p' temeiul acestui principiu a insistat dl Raț pentru „regularea „Tribunei“, care i-se ceruse de la București? Nici de căt. Căci după ce dl Raț a regulat înadevăr „Tribuna“, ea a combatut guvernul român, care se căzăse, precum am văzut fondurile cu destinația pentru Transilvania la zero, mai mult de căt pe Unguri; „Tribuna“ regulată devenise deosebitul un organ al partidului conservator din România. Să admitem pentru un moment că hipoteza, că de la Intemeierea sa până la regularea ei prin dl Raț „Tribuna“ ar fi greșit și ar fi manifestat mai multe simpatii pentru partidul național-liberal de căt erau compatibile cu principiul politiciei naționale; urmăca pentru evitarea în viitor a unor asemenei greșeli să se aplice măsuri, care distrug întreaga instituție culturală a „Tribunei“? Sau să repară această greșeală pretinsă, cand „Tri-

buna“ după 1895 a devenit un organ al partidului conservator?

„Tribuna“ a fost pentru mișcarea națională ca și o fortăreață, și încă una dintre cele mai măndre și mai puternice. Nu numai noi, cari am intemeiat-o și am ridicat-o, zicem aceasta, ci o spun și adversarii ungurilor și românilor, cari au asediato în timpul existenței sale. Precum este în deobște cunoscut onorabilul domn Rațiu n'a contribuit prin absolut nici la intemeierea nici la ridicarea acestel fortărețe naționale. D-sa a fost introdus în ea numai în 1892 ca președinte al Comitetului național și i-s-a oferit acolo un fotoliu de onoare *); dl Rațiu nici nu avea și nici nu putea să aibă alte aspirații în mijlocul societății în care ajunsese. A fi introdus la „Tribuna“ însemna a intra în un cerc de bărbați devotați ideii naționale, cari prin cultura lor științifică, prin educația lor, prin pana lor, prin virtuțile lor au știut să deștepte în poporul românesc din statul ungar puterii și pentru apărarea națională, au știut să dea mișcăril naționale un avant nemaipomenit în analele politicei noastre, au știut să dea dezvoltări noastre literare o nouă direcție. Ce alt loc decât fotoliul de onoare putea să reclame în acest cerc dl Rațiu, care întreaga sa viață nu s'a îndeletnicit nici cu științele, nici cu literatura.

Sub presiunea relațiunilor sale cu guvernul român însă dl Rațiu a fost silnit să ia tocmai comandamentul fortăreței. Cum avea dl Rațiu să conducă un cerc de bărbați, cari îl erau superiori în toate privințele? Cu toate acestea dl Rațiu a făcut cum i-s-a cerut. A luat „Tribuna“, dar cum și cu ce preț?

Eugen Brote.

Disolvarea Dietei. „Magyar Távirati Iroda“ desmîntă stirea lansată din Viena despre disolvarea Dietei Maghiare.

Afacerea scoalelor din Brașov.

V.

Mărturii de aici, precum și cel din România, mai au un argument de forță cu care cred a fi convins lumea, că este bună soluția ce a primit cestiușa scoalelor din Brașov. Este bună, strigă el unuison, pentru că altă măsă bună nu se poate obține în actuala situație din statul ungar.

Vorbind astfel, el uită însă, că dovada trebuie mai întâi făcută, că în adevăr așa este. Am fi dispus să cred că nu era posibilă altă soluție mai bună, dacă ne-am fi convins, că factorii competenți și totuși cel interesați, au făcut tot ce le-a stat în putință, au mers până la limite mijloacelor de luptă legală, dar în cele din urmă au trebuit să desarmeze dinaintea forțelor majore. Această convingere însă nu o putuse avea, și nu o poate avea nici un Român de bună credință din cele ce au străbătut în publicitate despre cursul sfacerii.

Dar și dacă am avea-o, tot n'am pute să admit că e bună soluția, numai din principiu că nu s'a putut obține alta mai bună.

Pentru Dumnezeu, ce logică, ce morală și ce bărbătie ar fi aceasta? O măsură a guvernului este ilegală, păgubitoare și periculoasă intereselor românești, și cu

toate acestea noi să o declarăm de bună, să ne felicităm chiar de ea, numai pe motivul că guvernul ar fi putut lăsa și alte măsuri, și mai legale, și mai volnice, și mai periculoase!

Pentru Dumnezeu, nu ne dăm seama, cătă umilire pentru neamul românesc zace în acest raționament? Nu ne dăm seama că de 52 de ani Români nu mai sunt îndragit ungurilor? Nu mai avem în noi conștiință, că de și nu de fapt, dar de drept noi suntem cetățenii liberi într'un stat constituțional; că deși nu de fapt, dar de drept suntem între toate egali îndreptățiti cu elementul maghiar; că deși nu de fapt, dar de drept neamul nostru, limba noastră, biserică noastră, are dreptul garantat în constituție și în legile patriei, de a crește, nu de a crește, garantile necesare de existență și dezvoltare!

Este cineva între noi, sau fie și între compatriotii maghiari, care să ne conteste aceste drepturi? Si dacă nu este, cu ce vom putea justifica înaintea posterității, slabiciunea, cu care în acest chip ne vedem din de un popor liber sărac varga care ne lovește, și ne prosternem în chip de mulțumită, că nu ne-a lovit și mai rău!

Toate bune, vor zice antagoniștii noștri, dar guvernul nici într'un chip n'ar fi consimțit a concede mai mult decât a conces. Răspundem, că înainte cu un an, nici unul din fricoșii și slabii de lărgi cari jubilează astăzi, n'ar fi crezut că același guvern va recunoaște vrădată, că renta dela București este în adevăr o rentă ear nu o subvenție ce se plătește cu „scopuri contrare statului“, cum pretindea. Si eata că a admis legitimitatea rentei, după ce aceasta i-s-a demonstrat de oameni cu dignitate și cu priceperă! Prin urmare, nu este a privi exclus, că în cele din urmă ar fi recunoscut și dreptul legal al bisericilor de a-și chivernisi singură avereia el legitimă, dacă și acest drept i-s-ar fi demonstrat cu aceeași dignitate, și mai presus de toate cu covenita stăruință.

Dar să facă aceasta? Absolut nimic nu dovedește că s'ar fi făcut, dar foarte multe indicații sunt că nu s'a făcut de loc.

Dar, ni-se mai poate obiecta, nu mai era timp de pierdut, institutele din Brașov, cari nu și primiseră renta de trei ani de zile, erau în strâmtorile, erau în pericol de a nu mai putea fi susținute, prin urmare a fost timpul suprem ca atacarea să se finalizeze, pentru ca scoalele să-și se finanțeze, de cărui nu se mai puteau lipsi.

Această obiecție este mai serioasă, la aparentă, dar numai la aparentă. Știm și credem că institutele dela Brașov aveau mare trebăță să-și capete în fine banii ce i se datorau. Știm și credem, că numai cu mari eforturi și cu multă abnegație din partea susținătorilor și a corporul lor didactic, ele ar mai fi putut să meargă înainte. Dar în sfîrșit, trei ani de zile au dus-o și fără rentă, și n'au perit. Trei ani de zile cele două parohii le-au susținut numai din ale lor mijloace, fără de a apela la nimeni, deși ar fi avut dreptul să apeleze, și sigur, n'ar fi apelat în zadar, după ajutorul dela consistoriu, dela diocesisă, și în cele din urmă dela întreaga Metropolie și dela toti credincioșii bisericilor ortodoxe, ba dela toti Români din patrie. Scoalele din Brașov sunt cea mai splendidă cristalizare a muncii culturale a bisericilor ortodoxe, ele sunt în același timp cele mai bune scole românești din patrie, ear de altă parte întemeietorii și susținătorii lor au dat atât de多e și sacrificiu pentru susținerea și înflorirea lor. N'ar fi în asemenea împregiurări absurdă temerea, că neamul românesc le-ar fi lăsat să piară, dacă din întâmplare rezolvarea definitivă, însă corespunzătoare legilor și intereselor bisericii, s'ar mai fi trăgănat căii va an!

Nu, nu este serios nici acest argument. Adevărul este numai, că noi Români n'am știut să luptăm cu ceruta bărbătie pentru apărarea bisericii și culturii noastre. Altcum luptau bătrâni, altcum lupta nemuritorul Șaguna în asemenea casuri, pentru

*) Și o bună pensie dela Comitet. Red.

scumpa lui naștere, pentru draga lui biserică. Altfel luptau conducătorii bisericii ortodoxe, chiar și du și moartea lui Șaguna, cătă vreme spiritul lui era încă viu în biserică, nefalsificat de diferitele influențe, care n-au nimic comun cu adevărata ei interese.

Eată în privința aceasta căteva exemple, pe care le publică în „Voința Națională” din București un vechi fruntaș al nostru, care se vede că cunoaște și iubeste organizația și spiritul ce a hrăsit bisericii ortodoxe marea Andrei:

„Înca înainte de organizarea noastră Metropoli, Șaguna obținuse dela Imperator un ajutor anual de 25.000 florini din bugetul statului pentru salariile vicarului și ale membrilor consistorului. Guvernul austriac de pe atunci n'a voit să numere ajutorul decât cu condițiunea, ca vicariul să fie numit de guvern și membrii consistorului să obțină aprobația Imperatului. Șaguna a declarat că în astfel de condiții nu poate accepta ajutorul. Guvernul, revenind, renunță la aprobația membrilor consistorului și insistă pe lângă numirea vicariului. Șaguna continuă să refuze. În sfîrșit guvernul să asigure că, pe căt timp va trăi Șaguna, renunță la numirea vicariului și Imperatul trece cu încredere în mâinile actualului episcop acest drept. Șaguna a mulțumit pentru înaltă încredere, dar a refuzat a primi ajutorul, până ce guvernul nu l'a plătit fără nici o condiție. Sase ani compleci au tînuit aceste negocieri între Șaguna și guvernul austriac.

„La anul 1864, Șaguna a obținut pentru liceul românesc dela Brașov o subvenție anuală de 4.000 florini din bugetul Statului.

„Guvernul urguresc a pus mai târziu condiții, care erau în contra zicere cu dispozitiunile Constituției noastre bisericești; consistoriu a renunțat în urma acestora la subvenție.

„La anul 1861, tot Șaguna a obținut un alt ajutor anual de 25.000 florini din bugetul Statului destinat să fie distribuit între preoții fără salarii. Până la anul 1883 — adică în decurs de 22 de ani — ajutorul a fost distribuit regulat de consistoriu fără nici un amestec din partea guvernului. În acel an ministrul cere ca petițiunile preoților să fie adresate dinsului și ocașia va distribui în viitor ajutorul? și a opri pe preoții a adresa petițiile lor guvernului!“

Eată dar că drumul ne era indicat! Așa trebuia să lucrăm, așa trebuia să luptăm și acum, până la ultima expresiune a puterilor noastre. N-am fi isbutit nici atunci! Se poate. Dar cel puțin am fi sucombat cu onoare, măngăiți de conștiința datoriei înplinite, și chiar căzând, am fi căzut protestând contra violenței și rezervându-ne reintegrarea în drepturile noastre pentru alte timpuri mai bune!..

Aceasta ar fi fost o procedură vrednică de neamul românesc! Dar a ne mulțumi cu o soluție rea, numai pentru că ar fi putut să vină alta și mai rea, acesta este un lucru vrednic de sclavi și de imbecili, ear nu de oameni liberi!

Din Dietă.

— Sediția dela 1 Martie —

S-a terminat cu discuția asupra proiectului de buget al ministerului de interne. Discuția s-a învertit și azi în jurul capitolului despre poliție. Kálmán Károly (cleric) a cerut să se vegheze mai sever asupra moravurilor, cari mai ales în Budapesta s-au stricat grozav. Visontay a cerut ca peste tot, poliția să fie pusă sub administrația statului, ear nu a orașelor. Pichler a biccuit apucăturile mai mărunte ale poliției. Tutor acestor trei oratori le-a răspuns Szell care între altele a pus în perspectivă modificarea legii privitoare la isgonirea din oraș și eventual din țeară a elementelor strene care au venit în coalisie cu ordonanțele politice.

S-a inceput apoi discuția asupra proiectului de buget al ministerului de comerț. A vorbit Weisz Berthold, care apără sistemul mercantil și a afirmat că numai prin devoltarea liberă a acestui sistem se poate ajunge la înflorirea agriculturii.

DIN ROMANIA

Din Cameră.

D. Al. Ciurcu a făcut în Cameră propunerea ca recunoașterile să se facă de acasă înainte, tot în mod individual dar pe liste de căte 10 proiecte de recunoaștere de odată așa că să se pună odată capăt menționatului sistem după care mil d. Români așteaptă de an la zile dar zidărnic să fie recunoscuți cetățeni.

Propunerea d-lui Ciurcu a fost semnată de 73 de deputați.

La 15/27 Februarie se intră în discuția propunerii d-lui Ciurcu.

D. N. Nicorescu, găsește, că propunerea d-lui Ciurcu e rău venită, pentru că pe de o parte camera să arătă mai cu seamă în actuala sesiune, foarte grăbită în a primi căt mai mult cetățenii români ear pe de altă parte primindu-se tot mai mulți români din țările subjugate, Transilvania, Bănat, Macedonia și Bucovina, acestia vin mulți în țeară, slabindu-se astfel sentimentul național român în țările de unde îi vin.

D-sa termină rugănd ca proiectul de modificare să fie votat cu apel nominal.

Dl C. Popovici combate propunerii d-lui Ciurcu, pe motivul că sunt prea mulți primiți în cetățenia română.

D-sa declară că va vota contra propunerii.

Dl St. Boloiu este pentru propunerii d-lui Ciurcu, pe care o găsește potrivită din adevărate simțiminte românești. Pentru că recunoașterile nu prevăd decât pe români, această modificare trebuie primită.

Dl Const. Lahovary, este și d-sa pentru prima dată propunerii d-lui Ciurcu, căci această propunere servește pentru a explica și mai bine articolele din Constituție cu privire la recunoașteri.

Dl G. Contilii se declară cu total contra propunerii d-lui Ciurcu, căci prin acea propunere se calcă constituția care prevede ca recunoașterile să se voteze individual.

Dl Al. Ciurcu sustine propuneră dovedind că nu aduce nici o stirbire constituției. Juriștil și omenei ca d-nii Tătărescu, Marghiloman, C. Arion, Em. Costinescu, etc., sunt toți de părere că această propunere nu va fi înămălită într-o nicio constituție.

Ca chestiune de drept de fată de frații nostri din alte părți trebuie că această propunere să fie primită. D-sa arată, cum această propunere nu e nicio ca cum s-a mai făcut în 1893 de același ministru al afacerilor străine, dl Jean Lebovay, o propunere similară.

Toată propuneră se reduce la o economie de timp, căci în loc de 4-5 ore pentru votările de recunoaștere se va întrebuința 10-15 minute.

Să apoi vor trece acel Român care de 10 ani stau și așteaptă recunoașterea.

Roagă camera să primească această propunere.

Să procede la vot cu apel nominal și cu bile, pentru luarea în considerare a propunerii d-lui Ciurcu.

Rezultatul votului e următorul:

Votanți 82

Bile albe, pentru : . . 36

Bile negre, contra . . . 46

Proiectul de modificare este respins.

Roberts și Kitschener, singurii englezi care nu au fost bătuți Burii. Ce lupte s-au dat năștările lui Cronje, se poate și din faptul mărturisit de insula engleză, care spune că dintr-un moment (Dublin) ce pornise asupra Burilor, s-au reîntors în engleză abea 150. În tabără Cronje n'a găsit de către 2500 oameni și se săpă tunuri, găsind că o parte din trupele săpătoare năștările ce n'au putut duce, leșinat în fluviul Modder.

Si năștările de a intra în insula dysmith, Englezii au avut colosale. În septembrie trecu a raportat că a pierdut 3 coloniști majori, 7 căpitanii și 35 alți își poate închipui ori și cine că dătii s-au perdut. Ear' Burii tras în regulă, fără nici o

Poate trupele burilor se să trezească acum în partea de sud a statului Oranje. Chiar și Băbău au asediat orașul Mafeking, acum să se pună la dispoziția lui Joubert.

Asediarea Ladysmitului de altfel 125 zile. Tot atât de orașul Kimberley.

Eată depesile mai noi

Londra, 2 Martie. Trupele centrate sub comanda generalului au ajuns atât de aproape de frontieră, că ieri au fost microșe între avant-garde.

Maiorul Albrecht, șef al lui Cronje, prismier acum, clarat foarte elogios asupra lui Roberts, ear' despre Cronje a greșit cănd în loc de a săptătaruri, nu a ocupat d-alurile vîns în instă că Burii se vor bate și vor fi victorioși, având ordinile sale 75 000 oameni.

In sedința de azi Cameră a decisi ca Transvaal să fie anexat coloniilor engleze.

(Vorbă e însă că până să xare mai sunt de invins aceasta nu o să meargă aşa nici nu-i lucru sigur. Red)

și eu ochi îndrăneji, ce adeseori nim în pictura germană.

E tipul sănătății și al voinei crescute în aerul inviitor al munte. Si această sănătate se de din versurile d-sale, în cari iubin tot ce e viu și senin constituie pălă. Imi vine să o sămărcă poet german Liliencron, autorul clamări:

Drum wolln mer nochas
Heirassase
Fröhlich sein, lustig sein
Rassassasse!

Crescută în acea parte a românde acestă mai bine să păstreze, unde obiceiurile sunt cele unde portul și graiul sunt la înfluență străine, — d-șoara Ciobană poporului și despre popor, înțelege și îubește cu tot forțe ciorelnic.

Pasionată admirătoare a dranului, a acelei naivă și fericită care noi cărturarii, cu vecinie intrese și resurse convenționale mult ne-am depărtat, — înțeleg și reușit în căteva versuri a o multă fidelitate Eată de pildă veriu", publicat în „Familia":

Rosie 'n față ca bujorul ser
Cu cosătă despletită,
Trămor de zăpăcita 182
Si 'n bucați lângă răchiul gar
Zace spart ulciorul.

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI".

EA SCRIE.

Din limba germană după Max de Weissenthurn, trad. de Iuliana Nasticiu

(Urmare și fine.)

— Nu fi supărat — băte — toți am făcut numai o glumă cu tine — și fiind că te-a condus la ferecire, poți să așa marimimos de a ne erta reflectă Rudolf. „Helena Limbach, este identică cu Jela dela Brüge, adeca dama, pe care ai crezut-o că e Helena, este iubita noastră soră Jela, ear acela pe care ai ținut-o de contesa dela Brüge este sineara ei amică, adeca — D-șoara Helena Limbach!"

Henric era amețit — nu știa ce să facă! De două ori a decis destinul asupra lui. Densul nu a voit să-și aibă de soție nici pe una care scrie, și nici din familia, pe care o iubia cu atâtă încocare. Pe un moment îl trece prin minte, — că oare să nu fie el așa de tare în caracterul său, pentru a înălțatura din inima sa această iubire fericită, fiind că cuprinde în sine tocmai contrarii părerilor lui de mai năștările?

Dar tocmai în acest moment îl cuprinseră două mânușe pe după grumasi și o

voce dulce îl șoptea: „Henric! eartă-mă și nu mă părăsi; eu nu pot trăi nici pe un moment fără tine!"

Fără să mai gândi mult și cu prudență, îmbrătoșă scumpa flină, acoperindu-i fața cu sărutările ferbinți. Mai târziu pe când se încrucisau întrebările și după ce-i spuse că tot planul asediului, mărturiind și Antonietă, că diosa a jucat rolul principal, pentru că nu numai că l-a compus ei și călătorit înaintea Jelei, anume că o e și tigă și pe ea, numai acum începea și Henric a se măngăia zicându-și, că e datorință bărbatilor a face, ca „femeile învecinate" să devină femei iubitoare și econome bune.

La căteva săptămâni și după cele petrecute mai năștările se serbă în castelul Horberbruck, cu veselie și bucurie, cununia lui Henric de Werden cu Jela, contesa de la Brüge.

De atunci trecu și o săptămână. Henric nu a avut nici odată motiv de a regrădui căsătoria lui cu Jela, ea a devenit una dintre cele mai bune econome și soție iubitoare. Acum se află, ca în toti anii cea oaspetă ai Antonietei și ai lui Rudolf; Henric jură sus și tare, că e cel mai fericit bărbat și tată din lume și ființa cea

mai de învidiat, cumai un singur nor îl turbură ceriul senin, zicea el cu un suspin comic, pentru că soția lui iubită — scrie.

Agris, în Februarie 1900.

Din scoala lui Coșbuc.

II.

N-a scris încă mult. Abia sunt două decănd îl găsește numele sub căte o poezie, dar citește tot ce scrie și îmi place din zi în zi mai mult. Văd, cum din îngrijirea de cuvinte de la început se desface tot mai clar o formă alăturată. Văd, cum confuzia de idei din întâiile versuri se împrăștie. Si în timpul din urmă nu serie vers în care să nu găseșc fie o idee departe de banalitatea altor poezii de pe la noi, fie o fraseologie curată sau o intonație subtilă. Prin toate însă trece spiritul lui Coșbuc în vîrstă meseră; toate sunt sărurate de același soare.

Înțeleg pe dominoarea Maria Ciobană, două elevă a lui Coșbuc, despre care am promis că voi scrie căteva observații. Fiind că multă apuseni, celor ce au poartă, "doșoara Ciobană are întrădevăr ceva dela muște în ființă sa. Ca chip seamănă mult cu acele fecioare tiroleze, numite „Sennerinen", cu peană în pălărie, viație

Rosie 'n față ca bujorul ser
Cu cosătă despletită,
Trămor de zăpăcita 182
Si 'n bucați lângă răchiul gar
Zace spart ulciorul.

Din Banat.

NOUTATI

In 13|25 Februarie am avut fericirea
a vedea prima petrecere românească
în acest an în *Cabinul Timiș*.

A făcut mare bucurie publicului
cântecul meu de priveghetoare d-șoara
Maria Mat; apoi d-șoara Leposa Bucaiu,
care a predat pe tigana din piesa „No-
aptea de sf. George”; a făcut ea totuști
ce erau de față să credă că e adeverată
gândă.

Asemenea d-șoara Rachila Cocora a
pus în adeverată uimire pe totuști, prin pre-
larea monologului „Prima rochie lungă”;
înăsua impresie și bucurie a făcut tuturor,
încât nu mai incetau frumoasele apla-
use nici după ce cortina să lasă.

Mai impodobiau bina frumoasele
soare: Ecaterina Rusmir, Liuba Sarmășiu,
Mia Fehér și Elena Corac. Dintre domni-
ni bine mi-am însemnat pe Cornelius
Sarmășiu, care prin predarea „tiganului”
în formă de adeverat „lăsta” a stors
abundante hohote până și de la cet mai
eroiști participanți, asemenea dlui Simeon
Cincii exprimă mulțumită, căci nu a
răuțat nici o osteneală pentru instruirea
pe patru tonuri a frumosului cântec „Intre
teatru Detunată”.

Nu pot trece cu vederea ca să nu
îmîntesc și pe dl Avram Sarmășiu, care
împreună cu cecalății călușeri impodobiți
în frumoasele pantăci naționale a ridicat
valoarea jocurilor noastre mai pe sus de
toate. — Ar fi păcat neierat dacă să
trece cu vedere cântecul „Dol ochi”
executat de dl preot Lucian Secosian cu
lauta și dl Nicolae Radu, comptabil, accom-
paniat cu pianul de dl Alexandru Péter;
are să finit cu un puternic: „Deșteaptă-te
române”.

In general atât piesa teatrală că și
înțările au succes pe neașteptate, dar mai
des „Cântecul Marinilor” și Lugojana;
că ce se vede și de acolo, că la finea con-
certului resunau furtunoase strigăte de „sa
răiască”.

Părintele Lucian Secosian a primit
din partea corului o frumoasă cunună de
aur. Drept aceia onoare și laudă merită
stăt frumoasele coriste că și dinii coriști
sunt sub conducerea dlui preot Lucian Se-
cosian și au dat toată silință ca petrecerea
noastră să reușească atât de bine.

Un participant.

Arad, 8 Martie 1900.

Prădintele al partidului poporul în
adunarea de alătări a clubului a fost ales
co-tele Zichy László, în locul lui Molnár,
demisionat, iar vice-președinte a fost ales
Rakorszky, în locul lui Mózsy. Amândouii
sunt bărbăti culti și energici.

Intre patrioți e ceartă mare.
Ugron, cel care a zis că poporul e
slab ear' inteligență coruptă, a fost
prins și el cu ocaua mică: avea adică
angajament de a furniza ovăz armatei
comune. Kossuthistul dela „Egyetér-
tés” și cel dela „M. Szó” îl atacă
urit zicend că nu se poate ca cineva
să fie și furnșor de ovăz la armata
impărătescă și șef al unui partid in-
dependent... Il atacă cu atât mai
tare, cu cat concesia ce avea de a
furniza ovăz, o vinduse Ovreului Ie-
remias Baruch...

Martie, luna ghoioceilor, ni se prezintă
— după cum a proorocit Falb — foarte urit.
Vînt rece și zapadă, — în loc de soare și
senin cum era în atâtea zile din luna Fe-
bruarie și chiar în Ianuarie.

Falb rehabilitat. Se știe că profesorul
Falb o căm sfeclise des cu profetiile sale,
acum însă când profetia ziuă de prima Martie
ca cea mai critică și, o nimerise, căci
în adever primă Martie a fost, după un timp
frumos de primăvară, cea mai urâtă zi, cu
vînt, zăpadă apoi ploaie și un frig simțitor
cu un cuvânt, toate ingrediente ce se cer
la o zi critică; prin urmare profesorul Falb
e rehabilitat. Din toate părțile se și anun-
ță frig și zăpadă. Din Fiume se scrie că
Joui la 7 ore seara să a despărțuit o boră
ingrozitoare.

Piese de doi fileri pe ducă. Se vor
bete anume că la ministerul de finanțe s'ar
fi plănit ca piesele de 2 fileri să fie scoase
din circulație, și numai cele de un filer
ca piesă de aramă să circuleze. Acest ban
mititel, căruil nu i s'a dat până acum nici
o importanță, abia acum a ieșit la iveau și
fiecă în cantări mari, încât la trafic și pră-
vălu chiar, îl capeți cu grămadă în schimb
cu un cuvânt, toate ingrediente ce se cer
la o zi critică; prin urmare profesorul Falb
e rehabilitat. Din toate părțile se și anun-
ță frig și zăpadă. Din Fiume se scrie că
Joui la 7 ore seara să a despărțuit o boră
ingrozitoare.

Iască un ciubă dogit și întrebându-l Leana
de plată, el îl răspunde:

„Ia mi- da o gură dulce
și plata s'a isprăvit”...

Dar' Leana se supără de vorba lui atât
de intrăzneță, și mănoasă îl reflectează:

„Las' ciubăru, nu și-l dau,
Tu ești Moț viclean și rău!
Crezi că mor de dorul tău?
Ti-al găsit-o!”...

Atunci moțul se gătește de plecare, vă-
zându-și respinsă dragostea lui și fără
mul să supărare replică fetei:

„Dacă nu's de seamă ta,
Noroc bun și iac-așa”...

Ea însă plânge de căință văzându-
l plecând, căci ori cum, totuși îl place el de
ciubăruitoră. Si moțul, mișcat de lacri-
mile ei, — ca ori cețean care mai lesne
crede în lacrimile femeii decât noi știalății
— se întoarce la dinsa și o întrebă:

„De ce plângi? Ce ți-am făcut?
Nici un lucru rău n'am vrut!
Că doriană să te sărut?
Mi ai fost dragă!... Ei și apoi?
Nu se poate pe la voi?...”

In urmă se impacă și cercul dragostei
îl leagă pe amândoi.

„Ciardașul” n'are trecere în Viena.
In septembra trecută s'a dat o petrecere
a înaltelor aristocrație din Viena, la care
a luat parte și unele familii ale nobilimel
maghiare. Pentru petrecere s'a comandat
capela tiganească din Budapesta. Joci era
să se înceapă cu un „Ciardaș” comandat
de groful Széchenyi, oficer de cavalerie
din garda imperială, care avea să fie pri-
mul dănsator cu dșoara Kállay Erzsébet, fiica
ministrului comun de finanțe. N'a apucat
însă bieții să intoneze bine afurisitul
de ciardaș, cind deodată se trezesc cu hu-
dueli și flueraturi din partea Vienezilor,
carl nu s'au contenit până ce lăutarul n'a
insetat de-a mai căntă ciardașul, cind
capela militară a intonat valsul. Bieții mag-
nați ungari au părăsit îndată sala.

Printul Thurn-Taxis a căutat zadarnic
să afi cine a înscenat querăturile; nimănii
însă nu i-a dat informațional. Întrebat în
cele din urmă și măestrul capela militare
că cine i-a dat ordin să intoneze valsul,
acesta a declarat că rușii este permis a
spune numele. Printul Thurn-Taxis declară
că la un bal unde ciardașul unguresc e
desprețuit, nu poate remâne și luând bra-
bul surorii sale, părăsește sala Ziarele ma-
ghiare sunt cărănite rău!

Sinucidere. In Budapest a făcut mare
sensatie sinuciderea lui Iankovich István,
vice-director al cancelariei Dietei. Causa
sinucidierii sunt... banii. Era și easier al so-
cietății funcționarilor de stat și în societate
ce a făcut tocmai acum, se găsise o mică
lipșă. Era însă prea simțitor și în despera-
rea sa că nu e tocmai în regulă, s'a im-
puscat.

Pelerinajul Credincios unei vechi și
respectabile tradiționi, regale Suediei și Nor-
vegiei va merge, în acest an, în pelerinajul
în orasul care a fost leagănul strămoșilor săi. Orasul Pau va primi pe ilustrul
căuaspe, la începutul lunei viitoare. Re-
gele va fi întotit în toată călatoria sa și
de regina.

De la Pau, suveranul se vor duce la
Biarritz, apoi la Paris, unde vor visita ex-
poziționea.

Impotriva alcoolismului. — Prin in-
grijirea prefectului departamentului Meurthe
et Moselle (Franța), s'a lipit în tot departa-
mentul un avis contra alcoolismului.

După introducerea avisului semnat de
prefect, urmează o statistică care stabilește
că din 36 de milioane cel puțin 4 mil. sunt al-
coolici, că din 100 de casuri de omor 63 sunt
comise de indivizi în stare de bătie și că
în sfârșit, Franța pierde din pricina alcoolis-
mului, 1 miliard, 340 de milioane (zile de
lucru perdute), 71 de milioane cheltuieli de
tratament, etc.

In departamentul Meurthe-et-Moselle
consumația alcoolismului pur s'a urcat
de la 12.000 hectolitri în 1880 la 20.000
hect în 1898

Afișul se termină prin această indemniza-
re:

Toți cei cari pot avea vre o influ-
ență asupra concetășenilor lor, să și unea-
scă puterile pentru a lupta împotriva alco-

olismului. Ne vor ajuta astfel să scăpăm
teara de rău care o roade; vor înțeplini o
operă de înălțare morală și de regenerație
socială.”

Concert în Coșteiu. Reuniunea de ce-
tire și cântări din Coșteiu aranjează un
concert împreună cu teatrul și petrecere de
joc Sâmbăta în 26 Februarie (10 Martie)
1900 cu ocazia chramului sf. biserică
S. m. m. Teodor Tiron, în localitatea coa-
let din loc, la care invita Comitetul aran-
giator. Prețul de intrare: locul I. 1 coroană,
locul II. 80 bani, locul III 40 bani. Venitul
curat este destinat pentru biblioteca reuni-
onii. Suprasolovir și oferte marimoase se
primesc cu multă sănătate și se vor chita pe
cale jurnalistică. Începutul la 8 ore seara.
Programul e foarte variat.

Păziți-vă sănătatea! Tuturoi celor
ce suferă de boale de piept, de boala de apă,
de mistuire neregulată, dureri de stomac, de
reumatism, gutură, durere de ochi și alte
boale lăuntrice, apoi pentru boale de copii,
se recomandă cu multă căldură medica-
mentele Kneippiane.

Se pot căpăta de-adrept sau prin
postă de la farmaciadul Dr. Julius Schop-
per în Oravița (Krasso-Szörény m.)

Catalogul tuturor medicamentelor (lea-
curilor) cu prețurile lor, se trimite, la cerere
ori-cui gratis și franco din numita apotecă!

DENTOL

Cea mai bună și mai antiseptică
apă pentru gură.

La un păhar de apă ajunge 2
picături.

Prețul unei sticle o coroană
se capătă la

Vojtek și Weisz

prăvălie de drugherie și parfumărie
în Arad.

ULTIME STIRI

Montreal, 2 Martie. Intre studenții en-
glezi și francezi s'au produs încărcări săn-
geroase. Englezii sărbătoresc despresurarea
Ladysmithului iar Francezii manifestau pen-
tru Burii. Cele două cortegii, care străbătu-
seră orașul, s'au întâlnit înaintea universității,
unde a avut loc încăierarea. Poliția abea a
putut restabili ordinea.

Am remarcat această idilă, fiind că
afară de Coșbuc, nimeni n'a dat literaturii
noastre ascundea creațional. Este fără in-
doină efectul școalei lui Coșbuc, care tinde
a scoate pe scriitori din cercul îngust al
subiectivismului și îl tădeamă a privi lu-
mea și oamenii mai obiectiv, a descrie dra-
goștea și simțeminte altora. Întreaga ceată
de poeți și moderni își căntă și descântă
mai ales propria suferință propriul mor, —
un amor de obiceiu nesimțit, mințit, din
care nici nu pot rezulta decât versuri ane-
mice și fără nichil un Dumnezeu. Peste tot
acestia d-șoara Cioban, prin felul de-a privi
obiectiv lumea externă, se rid că la o înă-
lțime multă promițătoare.

Același lucru îl observ și în versurile
în care preamărește frumusețile naturale.
Sunt adevărate imnuri de laudă aceste, din
carl se desvăluie un suflet curat și cucer-
nic ce se închină înaintea firei și a Dum-
nezei. (Vesti de pildă: „Mi-ai dor”, din
„Convorbiri literare” 1899, p. 254, — una
din cele mai reușite poesie a d-șoarei
Cioban)

Și cu toate aceste frumoase calități
d-șoara Cioban este un talent încă în sorile
desvoltării sale, încă abia a ajuns în epoca
pubertății. Însăgebarea versurilor în general
e primitivă încă. Mănuirea artistică a
formei, conducerea și desfășurarea ideilor nu
îl sunt încă în puterea deplină. Dialogurile
— unde sunt — sunt stângace și nu tocmai
clare. Versurile adesea fac impresie de a
fi niste improvisări grabite, fără a fi răs-
pândite, ciselete și studiate, cum s'ar-

cuvant. Liniste mai multă, cernere mai
scrupuloasă și îngrijirea formei se impun
deci.

Si înainte de toate căde multă adâncire
în studiul poporului, a limbii și lite-
raturii lor! Aici eleva eară trebuie să-ștă
ia de pildă pe măiestru său. Dl Coșbuc
și astăzi încă se îndeletnicește cu scrutarea
nesecatelor comori a poporului. Eată urma,
pe care trebuie să apuce și eleva, pentru
ca talentul să-să aibă temelia necesară
pe care să se desvoalte.

„Mi-aduc aminte de soarta doamnei
Lucreția Suciu. Musa d-sale abia își scosese
capul la lumina soarelui și deja se ofi și
dispără pentru totă auna. Năsori și
am perde cu totul, dacă talentul d-șoarei
Cioban — altfel cu total de altă categorie,
cu mult mai puternic și mai individual, —
ar fi și el numai o floare de dimineață care
își închide potirul la cea dintâi rază de
soare.

Eu am convingerea, că cu multă
cumpărire și cu mult studiu d-șoara Cioban
își va sătui cunoscătorul său și va dovedi
plastic, că „muntele nostri aur poartă”.

Fidelio.

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.
Red. respons.: Ioan Rusu Șirianu.

Banca generală de asigurare mutuală „TRANSILVANIA”

423 1—

IN SIBIU.

asigurează pe lângă cele mai favorabile condiții:

1. în contra primejdiei de foc și de explozii; clădiri de orice fel, mărfuri, produse de camp, mobile s. a.;

2. pe viață omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri în casul morții și pentru termenuri fixate, de zestre și de rente.

Deslușiri se dău, și oferte de asigurări se primesc din comitatele: Arad, Bihor, Bihor, Căușeni, Caraș-Severin, Timiș și Tornai.

Agentura principală din Arad.

Strada (Széchenyi Nr. 1, casa domeniului Dr. Virgil Bogdan etegiu II) precum și prin agenții speciale.

Imprumuturi ieftine pe amortisatie

Recomand în atenția on. proprietari de pămînt și proprietari de case în Arad-centru, că prin mijlocirea mea pot obține până la cele mai mari sume și pe lângă condiții foarte favorabile.

imprumuturi ieftine amortisaționale cu amortisatie de 15—50 ani.

Nu comput înainte nici un fel de remunerare, convertesc datorii vechi, de asemenea la dorință anticipez de la mine cheltuielile de întabulare.

Provocându-mă la faptul, că de mai mulți ani la foarte numerosi însă am plinuit spre cea mai mare mulțumire a lor trebuințele de imprumuturi, rog cu toată stima pe on. domni proprietari de pămînt și proprietari de case, ca în propria lor interes cu deplină încredere să se adreseze mie cu afacerile lor de imprumuturi.

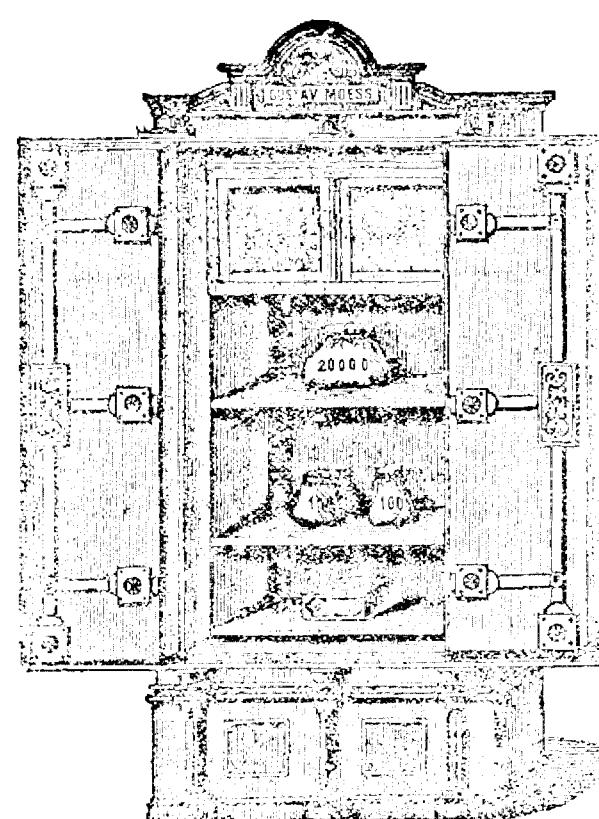
Imprumuturile sunt pe camete de 4% 4½ și 5%

pe lângă amortisare corespunzătoare din capital

Institut de imprumut pe imobile și moșii 220 — 65

Szücs F. Vilmos

ARAD, Fó-ut Nr. 5, vis-à-vis cu moara Széchenyi.

Fabrică de Casse.

În atelierul meu construiesc

Casse de fer

obiceinuite, din cel solid material, sigure contra focului și spargerei.

Casse-Panczer

pentru bănci, construite din cel mai veritabil o

Ori-ce spargere e solut imposibila fie cie ori ce instrument anumit este folosit pentru spargerei.

Garantez pe deplin că termin de 24 ore aceste casse nu se vor putea găsi.

Rog deci On. publice, care are trebuință de Casse de fer să mă onoreze cu încrederea și cu comandele sale, asigurându că va fi pe deplin satisfăcut.

Pentru biserici și comune livrez casse pe lângă solvire în rate după invoiată.

Lista prețurilor gratuit și franco.

Cu distinție să stimă:

GUSTAW MOESS

fabrică de casse

SIBIU Strada Poplăcei-mari Nr. 8.

366 15—

Să caută

spre cumpărare mai jos semnatele colecții de foi vechi. Cine le are, și dorește a și-le valida și folosească ocaziunea binevenită și să se adreseze Domnului Emilian Micu în Belinț (Temeș megye) care le caute și le plătește bine.

1. „Albina“ 1867. Nro 1, 2, 19, 21, 22, 30, și 81. 1868. Nro tot anul. 1869. Nro 4, 47, 48, 49, 50, 54, 55, 58, 68, 102, 109, 110 și 111. 1870. Nro 1, 2, 35, 45, 50, 62, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 88, 91, 92, 97, 102, 105, 108, 109, 113, 114, 115. 1871. Nro 30, 31, 37, 38, 39, 40, 42, 43, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 58, 59, 64, 65, 68, 71, 72, 74, 76, 99, 100, 102, 103, și 104. 1872. Nro 8, 18, 28, 34, 35, 37, 41, 42, 41, 45, 47, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 64, 65, 67, 69, 70, 71, 72, 73, 75, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 89, 90, 91, 92, 95, 100, 101, 102, 103 și 104. 1873. Nro 7, 8, 12, 15, 16, 17, 20, 21, 26, 27, 28, 30, 35, 38, 40, 42, 44, 46, 47, 48, 49, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, și 91. 1875. Nro 1, 2, 3, 4, 5, 6, 9, 11, 12, 16, 17, 18, 19, 23, 24, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 48, 51, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, și 91. 1876. Nro 2, 4, 5 și 117, 2. „Amical populației Pesta“ 1848. Nro 2, 6, 7, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, și 91. 1887. Nro 18, 24, 25 și 26. 1868. Nro 1, 9, 10, 17, 18, 19 și 20. 3. „Biblioteca Românească“ de Zaharia Kakkaleki Badu 1831—4 fascicule 5, 6, 7, 8 și 9. 4. „Bicoan Scăola“ 1879. Nro 12, 35, 36 și 41. 1880. Nro 1 și 87. 1881. Nro 1, 2, 3, 4, 15, 18, 20, 49 și 52. 1882. Nro 7, 25 și 29. 1884. Nro 3 și 6. 1886. Nro 7, 8 și 9. 5. „Familia“ Pesta 1866. 1867. Nro 18, 24, 25 și 26. 1868. Nro 1, 9, 10, 17, 18, 19 și 20. 3. „Biblioteca Românească“ de Zaharia Kakkaleki Badu 1831—4 fascicule 5, 6, 7, 8 și 9. 4. „Bicoan Scăola“ 1879. Nro 12, 35, 36 și 41. 1880. Nro 1 și 87. 1881. Nro 1, 2, 3, 4, 15, 18, 20, 49 și 52. 1882. Nro 7, 25 și 29. 1884. Nro 3 și 6. 1886. Nro 7, 8 și 9. 5. „Familia“ Pesta 1866. 1867. Nro 1 și 2. 1874. Nro 1, 12, 13, 14, 15, 20, 21, 23, 35, 38 și 50. 1876. Nro 5, 42 și 52. 1879. Nro 1, 57 și 91. 1881. Nro 48, 56, 57, 63, 67, 78, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 770, 771, 772, 773, 774, 775,